

פלישה רבתי לאחד מחלקי היבשת, הרי שהן תפעלנה בחזית הקלמית ובאנפי הצבא. התמחותן בפעולות-סיוור ובמעשי-הריסה—ערכה לא יסולא או בפז. רבים מהם למדו שפות זרות שונות, מה שינדיל את יכלתם בהשגת אינפורמציה. אני כשלעצמי סבור, שזרזו נסיון שכדאי לעשותו. זהו כוח אשר, כנראה, נועד לו מקום במלחמה המודרנית, הדורשת יכולת אישית והחסרה חיות מסודרות ותקינות. בכל מלחמה, ואף בזו המתנהלת בקנה-המדה הנרחב ביותר, מצוי כיום יסוד של גריליה — והקומנדות הרי הן מורכבות מאנשי הגריליה המשובחים ביותר. אימונן היה כה ממושך ויסודי, שחוץ מבמקרים של הופעת רעיון חדש אין הן זקוקות כיום ברוב המקרים כמעט לשום דבר מלבד לחכות לשעת הכושר. שמעתי על פלוגה אחת, אשר מחוץ לאותו זמן שהיא נקראת להשתתף בתרנגילים עם פלוגות אחרות, הקרישה את זמנה להקניית השכלה לחייליה במשך שבועות אחדים רצופים; וזה משום שהיא כבר התמחתה והשתלמה בכל ענף וענף מתורת-החייל אשר מדריכה יכלו רק להעלות על דעתם.

ארתור בריאנט

לדמותו של איש הקומנדו*

אחד השגינות האחרונים של זמננו, העשוי אמנם לחלוף, הוא — הפרזה בחשיבותה של ה"ק ש י ו ת". והרי הפרזה זו היא נטולת טעם ממש כהפרזה בחשיבותה של הרכות, אשר כה בלטה בהשקפת-החיים העממית ובתעמולה החברתית שלנו לפני שנים מועטות. בסוף שנות העשרים ובראשית שנות השלושים היתה ההמנעות מכל רמז, שאומץ וכוסר-סבל גופניים יש בהם משהו חיובי — «לאידיאל הנשגב» (bean ideal) בחיים המדיניים, בעתונות ובספרות ששלטו אותה שעה. בתור דוגמה. המעידה עד היכן הגיע אכסורד מקובל זה, אוכל לספר, כיצד נתבקשתי לפני שחות מתשע שנים מאת הרדיו הבריטי שהרציתי בו על «ההרפתקן האנגלי». ** להדגיש את חשיבותה של ההרפתקה הרוחנית והאינטלקטואלית ולדלג על הגופנית והמלחמתית. ההנחה היתה, שהרבה יותר אומץ יש בדבר, לכתב ספור על נושא נועז, מאשר להסתער כחית-טרף על חפצה או למות מות-אווילים בקרב בלתי שווה, כדוגמת סיר ריצ'רד גרינוויל או גנרל גורדון. *** זכור לכולם הלצון הנפלא שחמד לו על זה האחרון הסופר השנון והעדין מר ליטון סרקי המנות. בימים הטובים ההם שביין שתי המלחמות אפשר היה לשבח לוחמים מסוגם של נלסון ווילינגטון אגב המתקת הדין שלטוב-לב. גבורים קדומים אלה היו כמוהם כאפס בעיני הידעניים המתורבתים, שבבלומסברי או בהמפסטיד ****. האנושיות בגרה מכדי למצא ענין בהגוששויות גסות כאלה ומרשה מהן.

ברם, לאחר המלחמות במנג'וריה, בחבש ובספרד, התחילה דעת-הקהל הדימוקרטית

* מתוך "The Illustrated London News."

** המלה adventure במקור האנגלי, משמעותה רחבה יותר, ולעתים גם נעלה יותר, מוּו של של מושג «הרפתקה» בעברית. — המער'.

*** סיר ריצ'רד גרינוויל, רב-חובל בריטי בסוף המאה ה-17, שיצא לקרב עם צי ספרדי, שעלה עליו בכוחו פי עשרה, ונספה במערכה; גנרל גורדון הגן עם קומץ חיילים על העיר חרטום עד הסוף בפני המוני גייסותיו של המהדי. — המער'.

**** רובעי הספרות והאינטליגנציה במרכז לונדון ובצפון-מערב. — המער'.

באנגליה, ועוד יותר שבאמריקה, נוטה אל הקיצוניות השניה. ה"בחור העז" הפך להיות מופת לחברות מתקדמות - מעין מורה-הדרך האנטי-פאשיסטי. הוא היה תקן נחוץ מאד לקודמו אולם, אבוי, עד מהרה נוצל יותר מן המדה. כוח-המשיכה של גבור המינגוויי * חוש זה, מכל מקום באנגליה, הצטמצם תחלה כחוג צר של משכילים, אולם בבוא המלחמה התפשט כדרך הטבע בקרב ההמון הרחב. ה"קשיות" לא זו בלבד שהפכה סגולה ממשית ונחוצה מאד, - כפי שהיא באמת - אלא המדה הטובה היחידה, - והרי זו השקפה מאד מטוכנת, שכן לפי קנה-המדה זה איש פלוגה-הסער הגאזית הוא גבור, או צריך היה להיות גבור אלמלא העובדה הנזעזעת בלבד שהוא גרמני; והרי אין זה בהרבה יותר טוב - אם בכלל יותר טוב - מהיפוכה של השקפת-החיים ה"בר-בירבית" של היטלר.

במיוחד עוררה את תשומת-לבי לוגמה חדשה זו של נטינתו האנושית הילדותית והחכיבה כשלעצמה, להגזמה שבכריעת הברך של העתונות העממית בפני מדותיו הטובות (או, יותר נכון, בפני מה שנחשב למדותיו הטובות) של חייל הקומנדו. מתארים אותו כאיש-האגרוף, המשולל לחלוטין כל סנטימנט, פחד או רגש; אבטומט מטומטם, חצי חריסר רמונייד בכיסוי, טומיג'ן בידו האחת וסכין בידו השניה, שאין לו שום מחשבה אחרת, מלבד השמדת יצורי-אנוש בני הלאום המתנגד. הרי זה בחור פרא. אטום לכל דבר זולתי חזות ההרג וההרס - «בלק אנד טן» ** שזכה להיות מרומם ומפואר. אף על פי כן, כל נסיון החיים והמלחמה של האדם מעורר כי את המחשבה, שתיאור זה של איש הקומנדו כוזב בהחלט. לרוצ מולי הליני מכיר באופן אישי רק אנשי קומנדו מועטים - אם כי אלה שפגשתי בהם עשו עלי רושם עמוק - אולם במלחמה הקודמת הכרתי רבים מאד מאלה, ששימשו להם פרוטוטיפים על הקרקע ובאוויר. הלוחם המעולה לא היה לו - ואני משוכנע שאין לו גם כיום - שום דמיון לאותו הגלדיאטור-המגושם והגס, המתואר בציורים הדימינגיים בעתון העממי ובסרט, ודאי, הוא היה עז, במובן זה, שהיה אמיק'לב, קשה-עורף ובעל כושר-סבל ללא גבול. ברם, הוא היה גם בעל תחושה ערה לכל הטובב אותו. גבוני, רגיש, ער ושקט. הוא היה חדור רוח-הגומור, מאוזן ומסוגל להבנה עמוקה ברעג הנכון, ולפיכך גם - לעדינות. ומעל לכל, היה בעל כושר התאפקות עצום. בקיצור, הוא היה כלי אנושי רב-חיים ושבן-קליטה, שחושל עד כרי חזקה והרכבה של הפלדה המעולה ביותר. כזאת היא, כפי שאני מגיח, וכזאת צריכה להיות, לדעתי, דמותו של איש הקומנדו, כדמות הטייס הלוחם האמתי. בריון מטומטם ובהמי בלבד לא יכול היה מעולם לעשות את מלאכתו של איש הקומנדו, שבה, פרט להתמחותו ולמשמעתו מתוך הנסיון, אין שום דבר אוטומטי, והכל בה חדור ייחוד ואינדיבידואליות. איש הצבא המעולה ביותר שנודמן לי מעודי - והוא עסוק כיום בשירות המיוחד בסיכנונו ובחשיבותו - הוא אדם בעל תפיסה שנונה ועדינה ביותר; ושונה הוא מאותו הכריון שבספורים, יצירי האפנה הרווחת, כשם ששונה מכשיר עדין-הדיוק מהקורגס הכבד. והאמת היא, שיש בו לא רק דרגה עליונה של הסגולות המשותפות לאדם ולבעלי-חיים, אלא גם של אלו המבדילות אותו מהם.

אין לך דבר קשה יותר מיצירת חייל ממדרגה ראשונה. וכל שהמדע ואמנות-המלחמה נעשים מורכבים יותר, נכונה יותר האמת הזאת. זו היתה טעותנו מאז ומתמיד לדמות בפרוס מלחמותינו, שהחייל הטוב אינו אלא פרוטוטיפ של אכילס הגלמי בתיאורו של שקספיר; בלימס * צעיר כבגדי-קרוב; «בחור כארו» רכוב בסנק. ברם, עד שנוכל לנצח

* המינגוויי, סופר אמריקאי ידוע; בשנים האחרונות ינקה יצירתו במדה מרובה מהסתכלויותיו כספרד נימי מלחמת האזרחים. - המער.

** מטטרה מיוחדת אנגלית שנשלחה כמשלחת-עונשין לאירלנד והצטיינה באכזריותה; השוטרים היו לבושים בגדי-חקי וכובעים שחורים. - המער.

* בלימס - טפוס של קולונל אנגלי בטול כל זיקה לחידושים ולרחח הזמן. - המער.

במלחמותינו, עלינו להכיר ולדעת איזה אינו-סוף של אימון, התמחות, סבלנות, שיפוט עדין, דיוק, חוש-אמן למעשה הנכון ברגע הנכון, משוקעים ביצירתו של החייל הטוב. אין «קשיות» בלבד מספיקה להנחיל מפלה לאיש כרומל: נדרשות גם תכונות אחרות בעלות אותו הערך. היה זה הלחץ שנתן סיר ג'וזף מור הגדול – אחד מטובי מאמני החיילים שהיו פעם – לאבות אבותינו לפני מאה וארבעים שנה. זה היה האימון להתמחות גבוהה, להבחנה עדינה ויכולת אישית של «הקלעים החדשים», אשר יצר את «הדיביזיה הקלה» היחידה במינה; זו הדיביזיה שהנחילה תבוסה לאינדיבידואליסטים הצבאיים של צרפת המהפכנית בשיטותיהם הם, סימה עשר שנים של תבוסות ופינויים בריטיים ולימדה תחת פקודו של ולינגטון את אירוסה, כיצד מנצחים את הבלתי-מנוצח. והרי זהו הדבר, אשר אימונם של כחות צבאנו החדש עומד, לפי מיטב הכרחי, להשיגו.

במלים אחרות: לא ננצח במלחמה זו על-ידי פוזה צעקנית, אלא ננצח בה כשם שניצחנו בכל המלחמות על-ידי זה, שנטפח בדרך של סבלנות, משמעת מאוונת ומאמץ בלתי-פוסק, את החיילים המשובחים ביותר בעולם; את האנשים אשר לא רק בכוח-שריריהם ואומץ-לבם, אלא גם בכושר-הסבל, בהבחנה מדוייקת, בתפישה מטופחת. וביומה אישית יעצרו כוח להתמיד יותר מכל יריביהם.

ב. תומם

עם פלוגות-מחץ בריטיות**

אם יודמן לך לפגוש ברחוב, או לראות בראי-נוע, חייל בריטי לכוש-מדים והמלה «קומנדו» על כתפו – וידעת שהוא אחד מחיילות-המחץ הבריטיים. גילו בממוצע – 27 שנים. אלה הם לוחמי גרילית מספר א' וצופים מצוינים שלא רבים כמותם. כל אחד ואחד נבחר לתפקידו בכחירה אישית. כיום מספרם רק אלפים אולם מיום ליום כוחם הולך וגדול. אגדות רבות נרקמות סביב השגיהם, מהן הגיתנות לפרסום כיום, ומהן שרק בתום המלחמה אפשר יהיה לספורן.

כל יחידה, כל קומנדו (שם שואל מיחידות הבורים באפריקה הדרומית) מורכבת מחיילים שקבלו אימון חמור ועמדו במבחן. הם מתנדבים מכל ענפי הצבא, ובמיוחד מהרגימנטים של חיל-הרגלים.

«פושטים בנדוד» מודרניים אלה, הם בעלי דריכות וכושר גופני מעולה ביותר. ובדין, משלוח-ידם מחייבם להשיג שיאים בכל ענפי האספורט. אין הם יודעים לעולם, אימתי ובאילו תנאים, יידרשו לשוט באדמת האויב. הם יודעים יפה את מלאכת-השחיה, ההאבקות, ההתאגרות, הריצה, הקפיצה, האתות, ההריסה, נהיגת אוטו-טנק-אופנוע, והיו מלבינים פניו של אינדיאני בגיטוש עקבות. שומה עליהם לדעת, כשהדבר יודמן להם, כיצד לגנוב רכבת. לנהוג בה ואחר להרסה.

שני הימים והלילות שבליתי עם יחידת קומנדו אחת היה, ללא ספק, הסיור עמוק-החיה ביותר מבין כל הסיורים שסודרו עיי מיניסטריון האינפורמציה בשביל כתבי-המלחמה, ואשר ראיתי – לא היה בגדר של הצגה מיוחדת למבקר.

בזמן שהותי במחנה הראשי חזרו שני אנשים ממסע של אימון-נסיון לאורך ולרוחב הארץ. הושמו לפנייהם המכשולים והתנאים הרגילים העלולים להודמן בשעת פשיטה אמיתית בארץ אויב. למעשה הובא כל חלק וחלק של אימונם הקשה לשמוש בפשיטת-נסיון זו.

riflemen *

** לפי «הרפרס מגזין», מרץ